

M. Pedersen, Aaberg og Th. Nielsen. Efter de Valgte havde Winther 4 Stemmer og N. Sørensen 1 Stemme. En Stemmeseddel var udtømt, da den kom til Oplæsning, og 1 blev tilbage i Urnen.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Domsmagtens, den offentlige Anklagemyndigheds, Politimyndighedens samt Sagsførervæsenets Ordning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 1237 ff.)

Leth: Det vil være i det høie Thingss Grindring, at dette og de eftersølgende Lovforslag vedrørende Retsreformen i forrige Samling bleve henviste til et Udvalg paa 15 Medlemmer. Dette Udvalg arbejdede flittig i Reglen 2 Gange om Ugen, gjennemgik en Del af Forslaget vedkommende Domsmagten som ogsaa en Del af Forslaget om den borgerlige Retspleie, og der blev til Udvalget fra enkelte Medlemmer afgivet et foreløbigt Udkast angaaende det sidstnævnte Forslag, men Udvalgets Arbejder blive afbrudte ved den paafølgende Opløsning af Folkethinget. Ganste sikkert maa det have paatrængt sig Flere, at det paa Grund af det overordentlig store Omfang, som disse Lovforslag have, saavelsom ogsaa den store Vigtighed, som det, der er Gjenstand for dem, maa siges, at det muligt kunde antages for hensigtsmæssigt, at der fra Folkethingets Side valgtes Mænd til at behandle disse Lovforslag i en længere Tid, end der kan paaregnes under Folkethingets Samling. Det er imidlertid et Spørgsmaal, som jeg antager muligvis vilde kunne komme under Overveielse i det Udvalg, som jeg formoder, at Folkethinget atter vil gaa til at nedsette angaaende det foreliggende Forslag og de dermed i Forbindelse staaende Lovforslag. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal. Ikke heller finder jeg mig foranlediget til at komme nærmere ind paa Realiteten af det foreliggende Lovforslag, og jeg kan tilføie, heller ikke angaaende de øvrige Forslag vedrørende Retsreformen. Jeg for mit Vedkommende har i forrige Samling haft Leilighed til udførlig at udtale mig om disse Forslag, og jeg skal for min Person tillade mig at henholde mig til disse Udtalelser. Jeg skal derfor indstrænke mig til disse korte Bemærkninger.

Garsen: Jeg har kun en kort Bemærkning at gjøre, som gjælder ikke blot denne Sag, vi nu forhandle, men ogsaa de følgende Sager paa Dagsordenen. Da den høitærede Formand iqaar meddelte os den meget lange Dagsorden for Mødet idag, stete det under Angivelse af, at

det var Sager, der tidligere havde været drøftede her i Thinget og derfor kunde paaregnes at ville gaa glat. Jeg opfattede denne Ytring saaledes, at der deri laa en Henstilling til Thingets nye Medlemmer, som ikke let kunde misforstaas, idet det jo er ligefrem umuligt for nye Medlemmer paa engang at danne sig blot en mere end overfladisk Mening om en saadan Række af Lovforslag. Der laa altsaa i Dagsordenen en Henstilling til nye Medlemmer, som jeg for min Del skal følge ved, hvad jeg forøvrigt beklager, at tie stille under denne og de følgende Sagers Behandling.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem har gjort sig skyldig, ikke i en Misforstaaelse, men i Ubekendtskab med, hvad der er blevet sagt. Der er nemlig ikke sagt fra Formandens Side, at der ventedes en kort Forhandling eller noget Saadant, men blot — hvad ærede Medlemmer sikkert vilde finde meget naturligt —, at det ikke lod sig beregne, hvilken Tid Thinget vilde tage til Forhandling af tilbliggende i Thinget forhandlede Lovforslag. Havde de ikke foreligget før, vilde man med temmelig Sikkerhed have kunnet sige, at de vilde blive udførlig behandlede; da de nu have foreligget før, var det muligt, at de atter vilde blive Gjenstand for en større Forhandling; men det kunde ogsaa være, at Thinget ikke vilde finde dette rigtigt; og til en saadan Mulighed vilde det være aldeles urigtigt, om Formanden ikke tog Hensyn ved Dagsordenens Fastsættelse. Men der er ikke udtalt Nogetsomhelst indeholdende en Henstilling til nye Medlemmer om at tilbageholde Udtalelser, som de kunde finde Grund til, eller gaaende ud paa at lægge et Tryk paa Forhandlingen.

Suel: Jeg skal ikke tillade mig nogen lang Udvikling af denne Sag, efterat den har været underkastet en saa indgaaende Drøftelse i forrige Samling. Det, der nærmest har bevæget mig til at tage Ordet i denne Sag, er, at jeg ønskede at udtale, at jeg for mit Vedkommende ikke vilde anse det for heldigt, om Folkethinget overhovedet holdt sig borte fra Forhandling af de materielle Sager, som her kommer til at foreligge, og jeg skal forklare hvorfor. Jeg kan saa overmaade godt indse, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Verg) kan indtage et andet Standpunkt i den Henseende end vi andre heri Thinget. Det ærede Medlem har jo i en Narrække, i henved 20 Aar næsten, arbejdet som ingen Anden i Parlamentarismens, i Folkethingets Tjeneste, og han har set, at jo mere han arbejdede, desto mere lykkedes det dem, der havde en fra hans forskjellig Opfattelse af Forholdene, at frue de konstitutionelle Forhold ind paa Veie, som ligge langt fjærne fra den klare Vej, som Grundloven selv angiver. Det synes nu maaske for det ærede Medlem, som om